

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) nr 870/2014**av den 11 augusti 2014****om kriterier för sökande för järnvägsinfrastrukturens kapacitet****(Text av betydelse för EES)**

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/34/EU av den 21 november 2012 om inrättande av ett gemensamt europeiskt järnvägsområde ⁽¹⁾, särskilt artikel 41.3, och

av följande skäl:

- (1) I artikel 41.2 i direktiv 2012/34/EU föreskrivs möjligheten för infrastrukturförvaltare att ställa krav på sökande för att se till att berättigade förväntningar om framtida intäkter och utnyttjande av infrastrukturen säkerställs.
- (2) Kraven bör vara lämpliga, tydliga och icke-diskriminerande. De får endast innefatta bestämmelser om en ekonomisk garanti som inte bör överstiga en lämplig nivå, som ska stå i proportion till sökandens planerade verksamhetsnivå, och en garanti avseende den sökandes förmåga att ansöka om infrastrukturkapacitet i överensstämmelse därmed.
- (3) Ekonomiska garantier kan ta formen av förskottsbetalningar eller garantier som tillhandahålls av finansinstitut.
- (4) Vid bedömningen av lämpligheten hos de krav som avses i skäl 2, bör man ta hänsyn till det faktum att infrastrukturen i konkurrerande transportslag, såsom väg- och lufttransporter, fartyg och inre vattenvägar, ofta inte är avgiftsbelagda för användare och följaktligen inte berörs av ekonomiska garantier. För att säkerställa rättvis konkurrens mellan olika transportslag, bör ekonomiska garantier begränsas till vad som är absolut nödvändigt i fråga om nivå och varaktighet.
- (5) Dessa ekonomiska garantier är lämpliga endast om de är nödvändiga för att försäkra infrastrukturförvaltare om framtida intäkter och utnyttjande av infrastrukturen. Med tanke på att infrastrukturförvaltare kan förlita sig på den kontroll och övervakning av den ekonomiska förmågan hos järnvägsföretag inom ramen för tillståndsförfarandet i enlighet med kapitel III i direktiv 2012/34/EU, särskilt artikel 20 i det direktivet, minskas behovet av ekonomiska garantier ännu mer.
- (6) Principen om icke-diskriminering ska tillämpas på de garantierna, och därför bör det inte göras någon åtskillnad mellan garantikraven för privatägda och offentligt ägda sökande.
- (7) Garantier bör stå i proportion till risknivån som den sökande utsätter infrastrukturförvaltaren för i olika skeden av kapacitetstilldelningen. Risken betraktas generellt sett som låg så länge som kapacitetsutnyttjandet kan omfördelas till andra järnvägsföretag.
- (8) En garanti som begärs när det gäller utarbetande av överensstämmande anbud kan endast anses vara lämplig, tydlig och icke-diskriminerande om infrastrukturförvaltaren fastställer tydliga och transparenta regler för utarbetandet av kapacitetsansökningar i beskrivningen av järnvägsnätet, och ger de sökande nödvändiga hjälpmedel. Eftersom det inte är möjligt att objektivt fastställa förmågan att utarbeta överensstämmande anbud före ansökningsförfarandet, kan bristfällig förmåga fastställas först efter detta förfarande på grundval av upprepad underlåtenhet att lämna sådana anbud eller att lämna nödvändiga uppgifter till infrastrukturförvaltaren. Den sökande är ansvarig för denna underlåtenhet som medför en påföljd som innebär att den sökande utesluts från ansökan för ett specifikt tagläge.
- (9) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från den kommitté som avses i artikel 62.1 i direktiv 2012/34/EU.

⁽¹⁾ EUT L 343, 14.12.2012, s. 32.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte

I denna förordning fastställs kraven för ekonomiska garantier som en infrastrukturförvaltare kan ställa för att se till att berättigade förväntningar om framtida intäkter uppfylls utan att man överstiger en lämplig nivå, som ska stå i proportion till sökandens planerade verksamhetsnivå. Kraven innefattar framför allt villkoren för när en garanti eller en förskottsbetalning kan begäras samt den ekonomiska garantins nivå och varaktighet. I denna förordning specificeras dessutom närmare de kriterier som ska användas för att bedöma förmågan hos en sökande att utarbeta överensstämmande anbud för infrastrukturkapacitet.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning avses med

ekonomisk garanti: a) en förskottsbetalning för att minska och föregripa kommande åtaganden att betala infrastrukturavgifter eller b) kontraktsarrangemang som innebär att ett finansinstitut, exempelvis en bank, åtar sig att säkerställa att sådana betalningar betalas när de förfaller.

Artikel 3

Villkor för ekonomiska garantier

1. Den sökande kan välja att uppfylla en begäran om ekonomisk garanti genom antingen förskottsbetalning eller kontraktsarrangemang i den mening som avses i artikel 2. Om en infrastrukturförvaltare kräver att en sökande ska göra en förskottsbetalning för infrastrukturavgifter kan förvaltaren inte samtidigt begära andra ekonomiska garantier för samma planerade verksamhet.
2. En infrastrukturförvaltare får inte begära att sökande ska lämna ekonomiska garantier, om inte en kreditvärdering av den sökande visar att denne kan ha svårt att klara av regelbundna betalningar av infrastrukturavgifter. Infrastrukturförvaltaren ska i tillämpliga fall nämna sådana kreditvärderingar i avsnittet om avgiftsprinciper i sin beskrivning av järnvägsnätet. Infrastrukturförvaltaren ska grunda sin begäran om en ekonomisk garanti på högst två år gamla kreditvärderingar från ett kreditvärderingsinstitut.
3. Infrastrukturförvaltaren ska inte begära en ekonomisk garanti
 - a) från det utsedda järnvägsföretaget om en ekonomisk garanti redan har beviljats eller betalats av den sökande, som inte är ett järnvägsföretag, för att täcka framtida betalningar för samma planerade verksamhet,
 - b) om infrastrukturavgiften ska betalas direkt till infrastrukturförvaltaren av behörig myndighet enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1370/2007 ⁽¹⁾.

Artikel 4

De ekonomiska garantiernas nivå och varaktighet

1. Nivån på de ekonomiska garantierna för en sökande ska inte överstiga det beräknade avgiftsbeloppet under de första två månadernas tågdrift efter begäran.
2. Bokningsavgifter som betalats i enlighet med artikel 36 direktiv 2012/34/EU ska dras av från det högsta beräknade avgiftsbelopp som avses i punkt 1.
3. En infrastrukturförvaltare får inte kräva att en ekonomisk garanti träder i kraft mer än tio dagar före den månad då järnvägsföretaget inleder den tågdrift vars infrastrukturavgifter den ekonomiska garantin ska täcka. Om kapaciteten tilldelas efter den tidpunkten, kan infrastrukturförvaltaren kräva att det ställs en ekonomisk garanti med kort varsel.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1370/2007 av den 23 oktober 2007 om kollektivtrafik på järnväg och väg och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 1191/69 och (EEG) nr 1107/70 (EUT L 315, 3.12.2007, s. 1).

*Artikel 5***Förmåga att utarbeta överensstämmande anbud för infrastrukturkapacitet**

Infrastrukturförvaltaren ska inte avslå en ansökan för ett specifikt tågläge på grund av underlåtenhet att tillhandahålla en garanti avseende förmågan att utarbeta ett överensstämmande anbud för infrastrukturkapacitet, i den mening som avses i artikel 41.2 i direktiv 2012/34/EU, såvida inte

- a) sökanden inte har svarat på två uppmaningar att inkomma med information som saknas eller vid upprepade tillfällen har agerat på ett sätt som inte uppfyller villkoren i den beskrivning av järnvägsnätet som avses i artikel 27 i direktiv 2012/34/EU och i bilaga IV till direktivet i fråga om ansökningsförfarandet för tåglägen, och
- b) infrastrukturförvaltaren på regleringsorganets begäran och på ett för regleringsorganet tillfredsställande sätt kan visa att den har tagit alla rimliga steg för att stödja en korrekt och punktlig inlämning av ansökningar.

*Artikel 6***Övergångsbestämmelse**

Om så är nödvändigt ska infrastrukturförvaltaren i fråga om den första tidtabellperioden efter ikraftträdandet av denna förordning anpassa sina beskrivningar av järnvägsnätet till bestämmelserna i denna förordning.

Artikel 7

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning ska tillämpas från och med den 16 juni 2015.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 11 augusti 2014.

På kommissionens vägnar
José Manuel BARROSO
Ordförande